

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Iuris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit. XVI. De Ecclesiastico Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

cundo gradu; dummodo non sint Regulares; his enim interdictum est ab Apostolica Sede accedere ad colloquendum cum Monialibus, nisi quater in anno, & cum sanguine in primo, vel secundo gradu tantum, & cum licentia Episcopi, cui propterea data est facultas puniendi Regulares transgressores etiam Censuris, & etiam in Monasteriis exemptis, ut ex Bulla Gregorii XV. *Inscrutabili &c.* Ex Decreto Urbani VIII. de Anno 1623. & ex alio Decreto Clementis Noni de Anno 1669, quæ leguntur apud Pignatellum tom. 6. Consult. 85. num. 165.

Quò ad Ultimum. Absolvere ab excommunicatione incurfa tam peregrinum, quam per ingressum illicitum in Clausuram Monialium, cum sit reservata Papæ, spectat tantummodo ad ipsum. Disputant nihilominus DD. an absolutio obtineri possit vel ab Episcopo, vel à Confessariis Regularibus? Et affirmant de Episcopo; si egressus vel ingressus sit occultus, & hoc vigore Concilii Tridentini sess. 24. de Ref. cap. 6. Ita Bonacina de Censur. disp. 1. quæst. 22. punct. 2. num. 2. & de Clausura. quæst. 1. punct. 5. num. 2. Thefaurus d. part. 2. Verb. Clausuram. cap. 8. Vers. Absolvere. & alii, quos ego citavi de Eucharist. decis. 81. num. 22. De Confessariis verò Regularibus negant ob Decretum Clementis VIII. in quo noluit, eosdem posse absolvere à septem casibus Papæ reservatis; & inter eos est violatio clausuræ Monialium; & dictum Decretum legitur apud Donatum tom. 2. part. 3. tract. 11. quæst. 17. & apud Pignatellum d. tom. 6. Consult. 85. num. 165. & 166.

Corollarii loco notandum est, aliam pariter Excommunicationem Papæ reservatam latam esse contra Mulieres violantes Clausuram Regularium Virorum per ingressum in eorum Monasteria, non solum ad malum finem, sed etiam ex mera curiositate; ut in Bulla Sancti Pii V. dist. 24. Octobris 1566. Incipien. Regularium Personarum &c. quæ in Bullario Cherubini habetur tom. 2. Consult. 20. de qua agunt Fagnanus in cap. Nuper. num. 35. de Sent. Excommun. tom. 7. Antonell. de loco Legal lib. 1. cap. 10. num. 57. Novarius in Summa Bullarii part. 2. Comment. 39. num. 6. & alii, quos ego allegavi in meis Discordiis Forens. de Regular. Discord. 27. num. 4. ubi num. 15. & 16. ostendi, Confessarios Regulares ab hac Excommunicatione absolvere non posse.

TIT. XVI.

De Ecclesiastico Interdicto.

Quoniam Ecclesiasticum Interdictum valde fraternizat cum Excommunicatione, quia & istud solet infligi tam contra Clericos, quam contra laicos; ideo statim post illam agitur de ipso; pro cuius intelligentia videbimus;

1. Quid sit Interdictum Ecclesiasticum?
2. Quotplex sit?
3. Qui possint infligere Ecclesiasticum Interdictum?
4. Ob quas causas?
5. Qui teneantur observare Ecclesiasticum Interdictum?
6. Qui sint effectus huius Interdicti?
7. Quas penas incurrant violantes Interdictum?
8. Quis possit tollere Interdictum?

Quò ad Primum. Interdictum est Ecclesiastica Censura, per quam fidelibus prohibetur participatio Sacramentorum; Divinorum Officiorum; & Ecclesiastica

Sepultura. Hæc definitio colligitur ex cap. Non est nobis. De Sponsalibus. & ex cap. Quod in te, de Parentent. & remissis. Aliam definitionem tradit Scotus in 4. dist. 25. quæst. 1. G; ita dicens: Interdictum est prohibitio, vel restrictio à quibusdam actibus Ecclesiasticis exercendis, vel ab assistendo quibusdam talibus. Videatur Mastrius in Theol. Mor. disp. 13. n. 106. ubi alias definitiones ponit.

Quò ad Secundum. Ecclesiasticum interdictum est triplex, Locale, Personale, & Mixtum. Interdictum Locale est, quando prohibetur, ne intali loco divina Officia celebrentur. Personale, quando prohibetur aliquibus personis assistere activè, vel passivè divinis Officiis in quocunque loco. Mixtum Interdictum est, quando locus simul, & personæ interdicuntur. c. Præfenti. de Sentent. Excommun. in 6. cap. Sententia eod. r. & Mastrius d. disp. 13. num. 107. & 108. ubi duas alias dat divisiones. Una, quòd aliud est Interdictum generale, quando totum Regnum, vel Provincia interdicuntur. Et aliud est particulare, quando aliquod Templum, vel Ecclesia tantum interdicuntur. Altera divisio est, quòd aliud Interdictum est à Jure, & aliud ab homine. Ex his resultat hæc differentia Interdictum locale generale; & Interdictum generale personale: quòd scilicet in Interdicto generali locali poterit populus illius Regni audire Divina in Ecclesiis extra illud Regnum: At in Interdicto generali personali eadem personæ nec extra Regnum poterunt audire Divina; advenæ verò advenientes in loco personalis Interdicti poterunt Divina audire; quia eos hoc Interdictum non afficit. d. cap. Si Sententia. de Sentent. Excommun. Mastrius d. disp. 13. num. 109. & num. 110. subdens, quòd in Interdicto generali Mixto comprehenduntur tam nocentes, quam innocentes; ita tamen, ut si hi discedant à loco Interdicto, poterunt alibi Divina audire: non etiam culpabiles, & nocentes. d. cap. Si Sententia. & ibi Glossa de Sentent. Excommun. in 6. Illud etiam notandum, quòd Interdicto populo non censetur interdictus Clerus. cap. Quia periculosum. de Sentent. Excommun. in 6. Et interdicto Clero non comprehenduntur Regulares, & Moniales. Mastrius d. disp. 13. n. 111.

Quò ad Tertium. Potestas Ecclesiastici Interdicti indicendi residet apud Ecclesiasticos Superiores; ideoque apud Papam in universo Orbe, Regnis, & Provinciis; apud Legatos Apostolicos in locis eorum Legationis; & apud Episcopos in suis Diocesium. cap. Episcoporum. de Privilegiis in 6. cap. Sanè. de Offic. Deleg. cap. Cum inter. de Consuetud. Mastrius d. disp. 13. n. 110. ubi limitat circa Interdictum inflictum generaliter ab Episcopo, quòd non afficiat Hospites, & Scholares, qui in ejus Diocesi reperiuntur.

Quò ad Quartum. Regula est certa, & nullam patiens limitationem; quòd Ecclesiasticum Interdictum fulminari non potest, nisi ob peccata gravia; quæ annexam habeant contumaciam, ac inobedientiam in delinquentibus, five omnibus de Communitate, five Principalibus tantum ejusdem; ut in cit. cap. Si Sententia. de Sentent. excommun. in 6.

Quò ad Quintum. Pariter datur Regula generalis, quòd si interdictum locale sit universale, ac illimitatum totius Regni, Provincie, vel Diocesis; omnes habitantes ibi tenentur illud observare, tam culpabiles, quam innocentes;

tes, necnon tam presentes, quam post latum Interdictum supervenientes, d. c. *Si Sententia*. & ibi Glossa de *Sent. Excommun.* in 6. Et idem habet locum si Interdictum sit personale; Ita tamen, ut hoc non afficiat nisi illos, qui sunt culpabiles, & contumaces, ut late explicat Mastrius d. *disp.* 13. num. 110.

Quò ad Sextum. Effectus Interdicti defumendi sunt ab intentione Superioris illud infligentis, expressa in verbis, quibus fuerit ab ipso infligendum. Quòd si sit generaliter fulminatum absque ulla restrictione, tunc tres sunt ejus effectus; nempe privatio Sacramentorum, Divinorum Officiorum, & Ecclesiastica Sepultura. Bonacin. de *Interdicto. disp.* 5. punct. 3. & Mastrius d. *disp.* 13. num. 112. Porro circa Sacramenta, non omnia censentur prohibita; sed tantum Eucharistia; excepto articulo mortis per Viaticum. cap. *Quod in re, de Penitent. & remiss. cap. Permittimus. de Sent. Excommun.* Item prohibita est Extrema Unctio, Confirmatio, Collatio Ordinum, & celebratio Matrimonii cum solemnibus benedictione, non autem ea omissa. Idcirco Baptismus, & Penitentia nunquam sunt prohibita; tanquam prorsus necessaria ad salutem; & quandocunque possunt iisdem Interdicto affectis ministrari. cap. *Quoniam. & cap. Alma Mater. de Sentent. Excommun.* in 6. Mastrius in cit. *disp.* 13. num. 113. Quò verò ad Divina Officia; si Interdictum sit merè locale: Tunc si est particulare, ea celebrari non possunt ullo tempore in Ecclesiis particulariter interdictis, sed utique in aliis. Si sit locale generale; nullibi officia Divina celebrantur, exceptis diebus festis Natalis Domini, Pasche, Pentecostes, Assumptionis, & Conceptionis B. M. Virginis. Mastrius d. *disp.* 13. n. 115. suadens, quòd Clerici januis clausis, & absque pulsatione campanarum possunt ea recitare. At si Interdictum sit Personale, seu Mixtum sive in genere, sive in specie, nulla die possunt Officia Divina in Ecclesiis celebrari. cap. *Si Civitas. & cap. Si Sententia. de Sent. Excommun.* in 6. Non est tamen prohibitum tempore generalis Interdicti pulsare, & recitare Angelicam Salutationem, benedicere Mensam, adorare Crucem in die Parasceves, commendare animam moribundis, prædicare Verbum Dei, docere pueros Doctrinam Christianam; & actus spiritualis ac temporalis Jurisdictionis exercere, ut docent DD. quos citat, ac sequitur Mastrius ead. *disp.* 13. num. 117. Tandem quò ad Sepulturam; ad eam non admittuntur, qui sunt personali Interdicto percussi. d. cap. *Si Civitas. de Sent. Excomm.* in 6. Nisi habeant speciale Privilegium. cap. *Quod in re. de Penit. & Remiss.* At si Interdictum sit locale tantum, illa nulli morienti denegatur, nisi dederit causam Interdicto. Mastrius ubi supra. num. 116.

Quò ad Septimum. Pœnz, quas incurrunt violentes Interdictum, sunt sequentes. Primo, ministrantes, ac suscipientes Sacramenta prohibita peccant mortaliter. Secundo, committunt Sacrilegium. Tercio, Clerici illa ministrantes sunt irregulares. cap. *Is, cui. de Sent. Excommun.* in 6. Quarto, qui recitant publice, & audiunt Divina, & ipsi mortaliter peccant. Quinto, Laici cogentes Clericos ad celebrandum in loco, vel tempore interdicto, incurrunt in Excommunicationem. Clem. 2. de *Sent. Excomm.* Et Sexto sepelientes defunctos in Loco Sacro in-

terdicto pariter excommunicationem incurrunt. Clem. 1. de *Sepult.* Mastrius d. *disp.* 13. numer. 118.

Quò ad Ultimum; in quo quæritur, Quis possit tollere Interdictum? DD. distinguunt: Vel Interdictum est ab Homine, & absque præfinitione temporis; & ab eodem est tollendum vel per relaxationem, vel per absolutionem. Vel est à Jure? & tunc subdistingunt: Vel est locale reservatum Papæ? Et à solo Papa tollitur. Vel non est alicui reservatum? Et à solo Episcopo tolli potest. Vel est Interdictum personale nulli reservatum? Et hoc quilibet Confessarius tollere potest per absolutionem, data satisfactione; vel præstita cautione de satisfaciendo, si necesse sit. Ita DD. apud Mastrius ead. *disp.* 13. num. 121. qui num. 125. advertit, quòd per Appellationem ab Interdicto, ejus effectus non suspenditur, quia debet plene observari, donec Superior servatus servandis, & causa cognita illud revocet. c. *Ad hoc quoniam. de Appellat.*

Corollarii loco notandum est, ultra Interdictum dari Cessionem à Divinis, quæ est quædam prohibitio ob merorem facta, ne in aliquo loco Divina officia celebrentur; & habet analogiam cum Suspensione, & Interdicto, sed verè non est Censura Ecclesiastica; ideòque inobedientes non sunt irregulares, etsi incurrant Excommunicationem, de qua in Clem. 1. de *Sentent. Excommun.* ac ea durante, non est prohibitum sepelire fideles in loco sacro, dummodò in eis sepeliendis non fiat recitatio Divinorum Officiorum. Mastrius ibid. num. 124. & num. 125.

TIT. XVII.

De Suspensione à Divinis.

Cum tres esse Ecclesiasticas Censuras supra notatum sit: & de duabus egerimus, scilicet de Excommunicatione, & de Interdicto; remanet, ut de tertia verba faciamus, nempe de Suspensione à Divinis; pro cuius explanatione ne videbimus;

1. Quid sit Suspendio à Divinis?
2. Quotuplex sit?
3. Quis possit eam infligere?
4. Qui sint ejus effectus?
5. Quas penas incurrat, qui illam non servat?
6. Qua, & quot sint Suspensiones à Jure infligæ ob malam Ordinum suspensionem?
7. Quas sint causæ excusantes ab incurso Suspensionis?
8. Quis possit ab ea absolvere?

Quò ad Primum. Dux dantur à Theologis definitiones. Una est; quòd Suspendio à Divinis est Ecclesiastica Censura, qua Minister Ecclesiæ arcetur ab aliquo actu Ecclesiastico, aliis sibi conveniente; & hoc ad tempus. Ita Scotus in 4. dist. 25. quasi. 1. H. Dicitur Censura Ecclesiastica tanquam genus; cum, ut dictum est, existant aliæ duæ Censuræ. Dicitur Minister Ecclesiæ ad differentiam aliarum duarum; quæ possunt infligi tam in Clericos; quam in Laicos; hæc autem fulminatur tantum contra Ecclesiæ Ministros; videlicet Clericos: tam post susceptos Ordines, quam in eorum susceptione; ut in eo, qui, etiam ignoranter ordinatur ante legitimam ætatem. capit. *Vel non est compos. de Temp. ordinat.* Dicitur ab aliquo actu Ecclesiastico, aliis sibi conveniente.